ANTIFA★BASE

σκέψεις ενάντια στη σχολική μηχανή από αντιφασιστική σκοπιά

τεύχος #23 Μάρτιος 2016

ΟΙ ΔΡΟΜΟΙ ΜΑΣ ΑΝΗΚΟΥΝ

ΦΑΣΙΣΤΕΣ ΠΙΣΩ ΣΤΙΣ ΤΡΥΠΕΣ ΣΑΣ!

ANTIFA

punk live

Άλλος Κόσμος

The Vagabonds 77

Πέμπτη Κάστα

Dead Dranks

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 8 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 21:30

ΠΑΝΤΕΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΠΕΖΟΔΡΟΜΟΣ

Τι είναι αυτό το έντυπο;

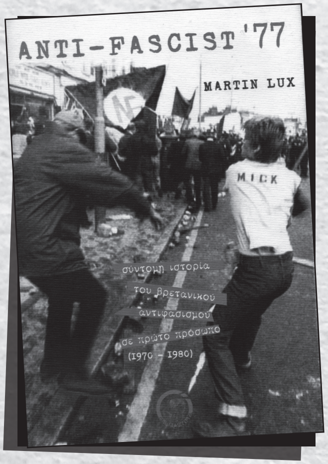
Είναι οι antifa απόψεις, εικόνες και στιγμές μας
βαλμένες στο χαρτί.
Είμαστε περήφανοι γι’ αυτές και τις μοιραζόμαστε
με άλλους και με άλλες
στα σχολεία, στο δρόμο, στις γειτονιές.
Δεν βάζουμε γλώσσα μέσα μας.
Είμαστε πεισματάρηδες.
Είμαστε antifa.

Γιατί antifa;

Γιατί μισούμε απ’ τα σώψυχά μας τους φασίστες,
τους ρατσιστές,
τους ρουφιάνους και τους μπράβους.
Γιατί οι φασίστες, οι ρατσιστές, οι ρουφιάνοι και οι μπράβοι
έχουν σηκώσει κεφάλι.
Γιατί ο φασισμός γίνεται τα τελευταία χρόνια
κρατική στρατηγική.
Θέλουν να είμαστε αποβλακωμένοι, διαιρεμένοι,
απομονωμένοι, να βγάζουμε το σκασμό παντού,
στα σχολεία, στο δρόμο, στις γειτονιές
ενώ μας βυθίζουν στη στέρηση και την εκμετάλλευση.
Αλλά εμείς έχουμε άλλα σχέδια για την πάρτη μας.
Βγάζουμε αφίσες.
Βάφουμε τοίχους με σπρέυ.
Οργανώνουμε διαδηλώσεις σε γειτονιές.
Σκεφτόμαστε, συζητάμε, αποφασίζουμε και δρούμε
όλοι και όλες μαζί.
Μόνο έτσι θα γλιτώσουμε.
Γι΄αυτό και
δεν βάζουμε γλώσσα μέσα μας
είμαστε πεισματάρηδες
είμαστε antifa!

έκδοση της αντιφασιστικής συνέλευσης
AUTONOME ANTIFA

για ηλεκτρονική επικοινωνία
autonome.antifa@yahoo.com

11.9.1980

(ALMOST) A CRASS CONCERT

Σε ένα βιβλίο που έπεσε στα χέρια μας διαβάσαμε για μια παλιά συναυλία των Crass στο Λονδίνο. Τριάντα βάλε χρόνια πριν, Νοέμβριος του 1980 στην πλατεία Red Lion στο Λονδίνο. Η συναυλία για να είμαστε ακριβείς ματαιώθηκε, αλλά το ξύλο που έπεσε σίγουρα θα το θυμούνταν πολλοί και για πολύ καιρό. Στην συναυλία των Crass είχαν πάει από νωρίς καμιά σαρανταριά φασίστες με άγριες διαθέσεις και τραμπούκιζαν από δω κι από κει πιτσιρικάδες, χωρίς όμως να το τραβάνε στα άκρα: περίμεναν την ώρα που θα έβγαιναν οι Crass στην σκηνή και τότε να διαλύσουν όλη τη φάση. Οι δικοί μας από την άλλη είχαν κι αυτοί τα σχέδιά τους. Όσο οι φασίστες σίγουροι για τον εαυτό τους τραμπούκιζαν πιτσιρικάδες μέσα στην συναυλία, οι αντιφασίστες μαζεύανε άτομα στην απέναντι πάμπ για να τους κάνουνε ντού. Και όταν μαζεύτηκαν αρκετοί ορμήσανε μέσα από τις κεντρικές πόρτες και…

«Κάποιοι ναζήδες προσπαθούσαν να βρουν γονατιστοί καταφύγιο κάτω από καρέκλες και τραπέζια για να γλιτώσουν τις κλωτσιές αυτώ που μέχρι πριν λίγο ειρωνεύονταν και τρομοκρατούσαν. Όλα εδώ πληρώνονται! Ένα μυρμίγκιασμα σαν από νοβοκαΐνη μου είχε παγώσει το πάνω χείλος: η κλασσική έκρηξη αδρεναλίνης. Σπάσαμε σε μικρές ομάδες και…»

Ε λοιπόν δεν μπορούμε να τα πούμε και όλα μέσα σε πέντε αράδες (άσε που ο συντάκτης μας είναι αυστηρός με τις σκηνές βίας…)! Αυτό που μπορούμε να πούμε πάντως είναι ότι η κατάληξη ήταν αυτή που είναι πάντα όταν οι φασίστες δεν έχουνε τις πλάτες των μπάτσων για να πουλήσουν μούρη. Και πόσο ωραία είναι η κατάληξη αυτή… *Antifascist 77* λένε το βιβλίο, και μετράει πολύ!

ΤΑ ΚΑΡΕ ΤΗΣ ΜΝΗΜΗΣ

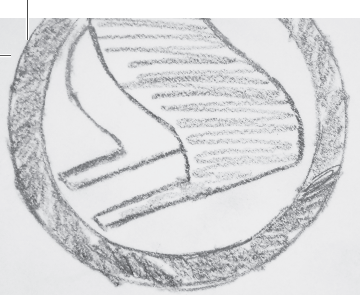
Αθάνατη ελληνική επαρχία! Ο δοκιμαζόμενος έλληνας αργότης επι τω έργω.

Νόμπελ Αγροτικής Καινοτομίας στους τίμιους έλληνες αγρότες, που έσκαψαν και όργωσαν 100 στρέμματα στην Πέλλα ώστε να μην μπορεί να χτιστεί εκεί «κέντρο φιλοξενίας» προσφύγων όπως είχε σχεδιαστεί. Μια βδομάδα πριν, κάποιος αλαφροΐσκιωτος έκαψε στρατόπεδο στα Γιαννιτσά για τον ίδιο λόγο.

Επειδή ο λαός μας έχει περάσει πολλά, η χώρα χρειάζεται λίγη διεθνή αναγνώριση να της ανεβάσει το ηθικό μετά από όσα έχει υπομείνει από τους κακούς ξένους, και επειδή βασικά μερικοί από μας είμαστε άνεργοι με πολύ ελεύθερο χρόνο, είπαμε να μοιράσουμε κι εμείς τα βραβεία Νόμπελ που θα απονέμονταν στους έλληνες αν ο κόσμος ήταν δίκαιος και υπήρχαν μονόκεροι. Αν και υπάρχουν πολλοί υποψήφιοι, ξεχώρισαν τα ελληνικά αφεντικά, μικρά και μεγάλα, που έδωσαν μάχη στήθος με στήθος για το βραβείο με τους εθελοντές, και όλους αυτούς που τάχα εναντιώνονται τα κέντρα κράτησης. Η αλήθεια είναι πως το ελληνικό κράτος συναγωνίζεται σε ρατσισμό τους υπηκόους του.

Νόμπελ Επιχειρηματικότητας στους έλληνες entrepreneurs στα Τέμπη. Τα μικρά, πολυμήχανα, και ηρωϊκά αυτά αφεντικά δεν εγκατέλειψαν την προσπάθεια όταν είδαν ότι μένουν στην απ' έξω στο μοίρασμα των χρημάτων για τη διαχείριση των μεταναστών. Αντιθέτως, με αυτοθυσία και μεγαλείο ψυχής πούλησαν στους μετανάστες 2 ευρώ το μπουκαλάκι νερό και έδειραν όποιον πήγε να τα μοιράσει τσάμπα.

Νόμπελ Φιλανθρωπίας, Σκηνοθεσίας, Καλύτερης Σέλφι στην πρέσβειρα καλής θελήσεως, κ.Βαρδινογιάννη και το τρελό της παρεάκι από παπάδες, δημάρχους, δημάρχους/ποδοσφαιρικούς παράγοντες, Ρουβάδες και λοιπούς παρατρεχάμενους για την ιστορική τους προσφορά στο λιμάνι του Πειραιά. Πήγαν, εμβολίασαν 500 παιδιά που το βράδυ θα ταξίδευαν, τράβηξαν μια φωτό για να 'χουν να το δείχνουν και φύγαν για καφέ στο Ζόναρς.

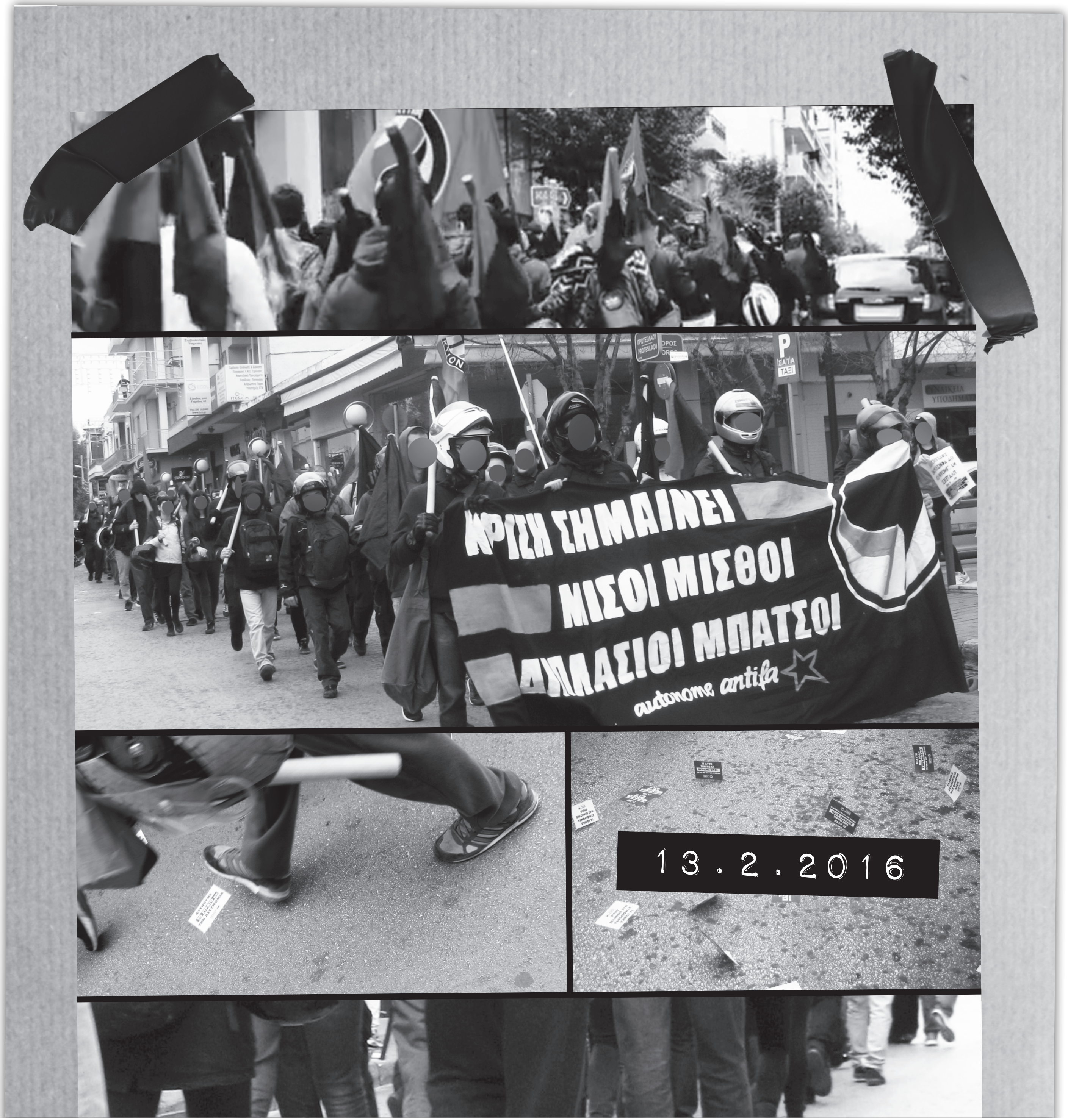
Η Βαρδινογιάννη, ο Sakis, ο Μώραλης, ο Πατούλης και κάποιοι παπάδες με χρυσές αλυσίδες στο λαιμό στα παρασκήνια των γυρισμάτων του νέου τους βίντεο κλιπ στον Πειραιά. Η swagίλα ξεχειλίζει.

Νόμπελ Θρησκευτικής Ευλάβειας και Προσομοίωσης Κου Κλουξ Κλαν στους κατοίκους του Σχιστού Αττικής που κάρφωσαν γουρουνοκεφαλή, έναν σταυρό και ένα πλακάτ με την επιγραφή «Η Ελλάδα έχει ιδιοκτήτη την υπέρμαχο στρατηγό, την προστάτιδα του γένους των Ελλήνων» στο hotspot που επρόκειτο να στηθεί. Τα κατάλοιπα του Διαφωτισμού είναι φανερά.

Γουρουνοκεφαλές και στην Πέλλα. Πάγια ελληνική τακτική καλωσορίσματος μεταναστευτικών ροών. Να δούμε τώρα τους ξένους πώς θα μεταφράσουν το κέφι, το φιλότιμο και την ελληνική φιλοξενία.

ΚΡΙΣΗ ΣΗΜΑΙΝΕΙ
ΜΙΣΟΙ ΜΙΣΘΟΙ
ΔΙΠΛΑΣΙΟΙ ΜΠΑΤΣΟΙ
autonome antifa
13.2.2016

ΔΙΑΔΗΛΩΣΗ ΣΤΟΜΑ ΜΕ ΣΤΟΜΑ ΣΤΑ Ν. ΛΙΟΣΙΑ

Το '90 η αστυνομία περιπολούσε και κυριαρχούσε στον δημόσιο χώρο με την πρόφαση της παρουσίας «παράνομων» μεταναστών εργατών. Από το 2009 και μετά οι «παραβατικές συμπεριφορές» πέρα από έστω και την ύπαρξη των μεταναστών εργάτων περιλαμβάνουν ακόμα από την αφισοκόλληση μέχρι και την παρουσία στην πλατεία. Αυτή τη φορά, η «ανομία» αντιμετωπίζεται από κοινού από κράτος και παρακράτος με την αστυνομία να δημιουργεί νέα ένοπλα σώματα με σκοπό τη σύναψη «σχέσεων με την κοινωνία» και τους νεοναζί να εξελίσσονται σε παράγοντα ελέγχου του δημόσιου χώρου.

Το δεκαπενθήμερο πογκρόμ στον Άγιο Παντελεήμονα τον Μάη του 2011, αλλά και η συνεχής επίθεση στην εργατική τάξη μέσω πολιτικού και στρατωτικού ελέγχου του δημόσιου χώρου, αφήνει πίσω νεκρούς. Πρόκειται για ακραίες στιγμές μόνο μιας διαρκούς κρατικής προσπάθειας. Για κάθε νεκρό, εκατοντάδες γειτονιές και πλατείες ανασχεδιάζονται, χιλιάδες μπάτσοι περιπολούν, εκατομμύρια στόματα το βουλώνουν και άλλα τόσα σώματα περιορίζονται. Πίεση αισθητή σε ολόκληρη την πολυεθνική εργατική τάξη που αράζει στις πλατείες, κυκλοφορεί στους δρόμους, αναγκάζεται να δουλέψει Κυριακή.

Στις 13 του Φλεβάρη διαδηλώσαμε στα Ν. Λιόσια δείχνοντας σε μπάτσους και αφεντικά πως σ' αυτήν την πόλη ούτε εμείς είμαστε μόνοι και φοβισμένοι ούτε αυτοί κυρίαρχοι.

Από το 2011 διαδηλώνουμε στις γειτονιές της Αθήνας αποδεικνύοντας ότι παρά τις δυνάμεις που συγκεντρώνονται εναντίον μας, δεν είμαστε ανίσχυροι, δεν είμαστε ανίσχυρες.

Οι διαδηλώσεις στόμα με στόμα, πέρα από τρόπος επιβίωσης στον δρόμο, αποτελούν και τη δήλωσή μας ότι ο δημόσιος χώρος δεν είναι κρατική ιδιοκτησία.

SCHOOL'S QUIZ

Τι βλέπουμε στην φωτογραφία;

α. Εκεί που πήγε πέρσι ο συντάκτης για ελεύθερο κάμπινκ το καλοκαίρι
β. Κάποιες ξέρες που δεν νοιάζουνε κανέναν.
γ. Τα νησάκια που γυρίσανε το «ο Ναυαγός» με τον Τομ Χάνκς.
δ. Τα νησάκια που αγόρασε ο Τομ Χάνκς για να πηγαίνει ελεύθερο κάμπιν το καλοκαίρι και να μην τον πρήζουν οι ντόπιοι που έχουν ρούμς.

Καλά σιγά μην αγόραζε δυο ξέρες ο Τομ για τις διακοπές του. Αυτός είναι λάρτζ, για κανένα κορόιδο τον περάσατε; Αυτές οι ξέρες είναι τα Ίμια, και πριν είκοσι χρόνια - τον Γενάρη του 96 για την ακρίβεια- παραλίγο να γίνει πόλεμος με την Τουρκία για τις ξέρες αυτές. Η αφορμή με απλά λόγια ήταν το ποιανού -η -σημαία –θα- κυματίζει -στο –κοτρώνι. Βέβαια τα πράγματα δεν είναι ποτέ έτσι απλά. Αυτό που βλέπουμε να γίνεται τώρα στην Μ. Ανατολή γινόταν και τότε, στις αρχές των 90s. Και αποσταθεροποίηση της Μ.

Ανατολής σημαίνει πρόβλημα για την Τουρκία, που είναι δίπλα. Που σημαίνει χαρά για την Ελλάδα και πίεση, μπας και η Τουρκία διαλυθεί και αρπάξει κάνα κομμάτι. Τότε λοιπόν η συνολική πολιτική του ελληνικού κράτους ήταν –πιέζουμε-διαρκώς-και-κάποια-στιγμή-θα καταρρεύσουν. Λίγο από δω, λίγο από κει, το 96 ήταν που κάποιοι πίστεψαν πως είχε έρθει η ώρα να ρίξουνε και τα στρατά στη μέση. Ένας από αυτούς, ναύαρχο Λυμπέρη τον λέγανε, ήταν επικεφαλής της επιχείρησης στα Ίμια. Τελευταία στιγμή ο πόλεμος δεν έγινε. Όχι γιατί επικρατήσανε οι ειρηνιστές, αλλά επειδή αποφάσισαν πως το πράγμα πρέπει να πάει αλλιώς…

Αυτά. Κατά τα άλλα, αν θέλετε να πάτε για ελεύθερο, προτείνουμε κάτω κουφονήσι. Αν μη τι άλλο έχει ΕΝΑ (1) δέντρο, και δεν παίζει να φας ρουκέτες…

ΞΥΠΝΗΜΑ ΠΡΩΙ, ΓΙΑ ΦΑΠΕΣ ΣΤΟΥΣ ΝΑΖΙ!
(ΚΙ ΑΣ ΜΗΝ ΗΡΘΑΝ ΤΕΛΙΚΑ...)

Ήτανε γύρω στο '12, τότε που οι χρυσαυγίτες είχανε πάρει τα πάνω τους και νομίζαν ότι κάνουν κουμάντο στην πόλη. Σκάει λοιπόν η είδηση στο σχολείο, κάπου πριν την 17 Νοέμβρη, ότι θα 'ρθουν φασίστες να ελέγξουν την «ελληνικότητα» της γιορτής του Πολυτεχνείου. Εμείς ήμασταν καμιά δεκαριά που, για να λέμε και την αλήθεια, τις γιορτές τις είχαμε χεσμένες, με «ελληνικότητα» ή χωρίς. Οι μισοί άλλωστε δεν ήταν καν από Ελλάδα. Αλλά, όπως και να το κάνουμε, δε γουστάραμε να εμφανιστούνε τίποτα ντουλάπες στην πόρτα μας και να κάνουνε τους δύσκολους στις 8 πρωί. Οπότε μαζευόμαστε κατευθείαν, το κουβεντιάζουμε, και αποφασίζουμε: άμα έρθουν, θα γίνει πανικός. Τι πάει να πει πανικός; Ούτε που ξέραμε. Ξεκινήσαμε να καβατζώνουμε όμως πολεμοφοδία από δω κι από κει, ένα μαδέρι πίσω απ' τον κάδο, κάτι μπουκάλια δίπλα στην πόρτα και πάει λέγοντας. Σχέδιο δεν υπήρχε, άμα βλέπαμε περίεργους την επόμενη έξω απ' το σχολείο, θα μαζευόμασταν, θα σηκώναμε ότι βρισκόταν εύκαιρο και θα κάναμε το ντου. Όταν η είδηση μαθεύτηκε στους υπόλοιπους βέβαια, είχε να πει ο καθένας τη μαλακία του: «θα τις φάτε», «σιγά μην το κάνετε», «δεν αφήνετε τις βλακείες μην μας κόψουν την πενταήμερη» και όλα τα σχετικά. Αλλά εμείς είχαμε πειστεί, να σκάσουν φασίστες και να τους αφήσουμε ανενόχλητους δεν έπαιζε, οπότε τα πράγματα πήραν το δρόμο τους.

Το επόμενο πρωί, λίγο το άγχος, λίγο που ήμασταν ψημμένοι ότι θα γίνει μανούρα, οι μιλημένοι σκάσαμε σχολείο πιο νωρίς απ' όλη μας τη ζωή. Και περιμέναμε. Μόνο που οι ναζί δεν εμφανίστηκαν ποτέ. Τα καβατζωμένα πολεμοφόδια έμειναν στις θέσεις τους κι η μέρα συνεχίστηκε κανονικά. Αλλά εμείς το πήραμε σαν νίκη, στο μεταξύ μας λέγαμε ότι «χεστήκανε και δεν ήρθανε». Που φυσικά δεν ήταν αλήθεια. Ότι δεν είχαμε κάνει τουμπεκί όμως, κι αυτό νίκη ήτανε. Αληθινή.

ΤΡΕΙΣ ΑΛΗΘΕΙΕΣ
ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ-ΕΡΓΑΤΕΣ
(ΠΟΥ ΤΩΡΑ ΤΟΥΣ ΟΝΟΜΑΖΟΥΝ «ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΟ ΖΗΤΗΜΑ»)

Ως οργανωμένοι στο antifa εδώ και δέκα χρόνια, έχουμε τουλάχιστον τη δυνατότητα να θυμόμαστε τι έχει συμβεί στη χώρα. Έχουμε και λέμε:

1

Το κράτος παριστάνει ότι έχει πρόβλημα με τους μετανάστες

Το ελληνικό κράτος παριστάνει ότι δεν χωράνε στην επικράτειά του οι μετανάστες από τη Συρία, το Ιράκ κλπ. Οι έλληνες πολιτικοί κλαίγονται στους ευρωπαϊκούς θεσμούς ότι η Ελλάδα σηκώνει μόνη της το βάρος του «προσφυγικού». Στις τηλεοράσεις, το «προσφυγικό» εμφανίζεται ως φαινόμενο πρωτόγνωρο που ζει η χώρα.

Η αλήθεια είναι ότι το ελληνικό κράτος εδώ και 25 χρόνια έχει «βολέψει» 1.000.000 μετανάστες-εργάτες από την Αλβανία, τη Βουλγαρία, τη Ρωσία, τη Ρουμανία κλπ. Τότε, στη δεκαετία του 1990, οι τηλεοράσεις δεν μας έλεγαν ότι δεν τους χωράει η χώρα αλλά ότι έχει γεμίσει «αλβανούς εγκληματίες». Στο μεταξύ, το ελληνικό κράτος ανέπτυξε αστυνομικές μεθόδους καταγραφής και επιτήρησης, επέδειξε τεχνογνωσία στην κατανομή των μεταναστών εργατών στην ελληνική επικράτεια (πόσοι θα πάνε να δουλέψουν σε φυτείες τύπου Μανωλάδας, πόσοι θα μένουν στα αστικά κέντρα, πόσοι θα απελαύνονται, πόσοι θα έχουν χαρτιά και πόσοι δεν θα πάρουν ποτέ). Πίσω από την προπαγάνδα περί εγκληματικότητας, η μεταναστευτική πολιτική δούλευε ρολόι.

Το ελληνικό κράτος έχει σταθερή μεταναστευτική πολιτική εδώ και 25 χρόνια και το βασικό συστατικό της είναι να μην δίδονται χαρτιά στους μετανάστες-εργάτες. Στους μετανάστες-εργάτες το ελληνικό κράτος δεν βλέπει ανθρώπους. Βλέπει εργατικό δυναμικό προς διαχείριση, εκμετάλλευση ή και καταστροφή. Βλέπει επίσης ένα εργαλείο προς αξιοποίηση στις σχέσεις του με άλλα κράτη. Π.χ. κάθε φορά που το ελληνικό κράτος ήθελε να πιέσει την Αλβανία για το λεγόμενο «βορειοηπειρωτικό», απειλούσε με απελάσεις Αλβανών μεταναστών.

2

Το κράτος μας παριστάνει ότι νοιάζεται για τους μετανάστες

Με τον ίδιο ακριβώς τρόπο αντιμετωπίζει το ελληνικό κράτος τους μετανάστες από τη Συ-

ρία. Στο πρόσωπό τους βλέπει εργατικό δυναμικό προς εκμετάλλευση ή καταστροφή. Αξιοποιεί τους σύρους μετανάστες ως εργαλείο διαπραγμάτευσης στους ευρωπαϊκούς θεσμούς, προκειμένου να πάρει επιδοτήσεις εκατομμυρίων ευρώ για την φυλάκισή τους σε στρατόπεδα συγκέντρωσης και όχι μόνο.

Το τελευταίο διάστημα, το ελληνικό κράτος επιδεικνύει αξιοπρόσεκτη μαεστρία: στήνει σκηνικά έκτακτης ανάγκης και συμφόρησης στα νησιά, όπως έκανε το περασμένο καλοκαίρι όπου εγκλώβισε επίτηδες χιλιάδες μετανάστες, για να περιφέρει τις εικόνες ανά την Ευρώπη και να πιεστούν οι Ευρωπαίοι να δώσουν φράγκα στην Ελλάδα, τα οποία και τελικά πήρε. Αφήνει σκόπιμα και κατά διαστήματα καραβάνια μεταναστών να προωθούνται προς τα βόρεια σύνορα μέσα από τις εθνικές οδούς, στήνει κανάλια για να τους φωτογραφήσει, πουλάει δράμα και ανθρωπισμό (μέγιστη στιγμή υποκρισίας, όταν το ελληνικό λιμενικό βουλιάζει και δολοφονεί καθημερινά δεκάδες μετανάστες στο Αιγαίο).

Στο μεταξύ, οι Ευρωπαίοι παριστάνουν ότι τρομάζουν από τις «ορδές» των μεταναστών, κλείνουν τα σύνορά τους, όχι όμως εξαιτίας των μεταναστών όπως μας λένε επισήμως, αλλά γιατί η ευρωπαϊκή ένωση είναι υπό διάλυση και όλα τα ευρωπαϊκά κράτη κοιτάζουν να οχυρωθούν έναντι των γύρω τους. Το «προσφυγικό» είναι ο κωδικός μέσω του οποίου πλακώνονται τα ευρωπαϊκά κράτη αναμεταξύ τους για ζητήματα που αφορούν το μέλλον της εε και τον παγκόσμιο πόλεμο που μαίνεται στη Συρία και τη Μέση Ανατολή ευρύτερα.

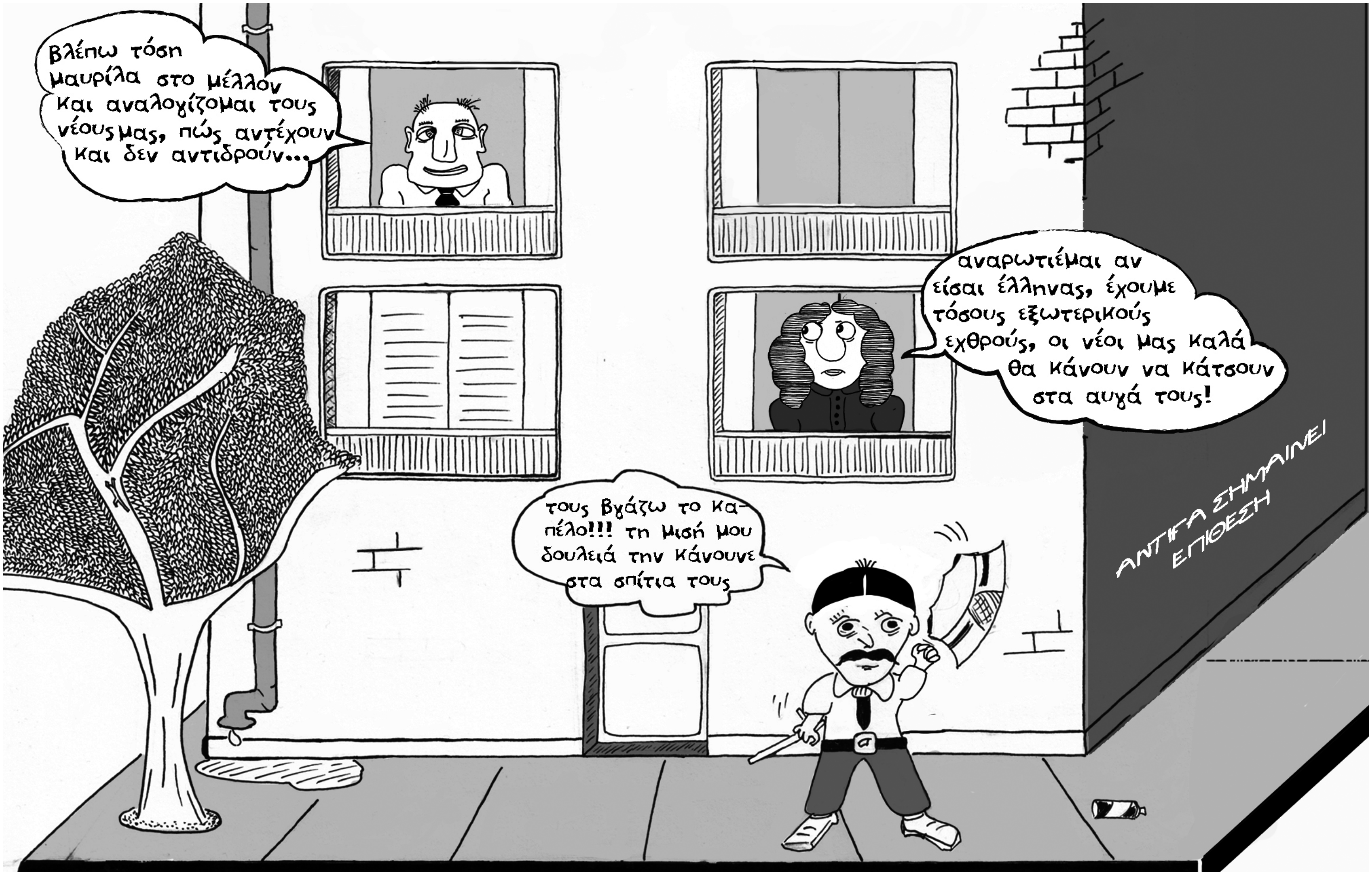
3

Το κράτος μας αξιοποιεί το «προσφυγικό» για τη συμμετοχή του στον πόλεμο στη Συρία

Πίσω από το δράμα και τον ανθρωπισμό πού πουλάει το ελληνικό κράτος γύρω από το «προσφυγικό» κρύβονται, εκτός των άλλων, οι επιδιώξεις του σχετικά με τον παγκόσμιο πόλεμο που μαίνεται στη Συρία. Ο πόλεμος στη Συρία προκαλεί αποσταθεροποίηση στη γειτονική Τουρκία. Το ελληνικό κράτος επιδιώκει μέσω της διαχείρισης των Σύρων μεταναστών να ασκήσει ακόμα περισσότερες πιέσεις στον «προαιώνιο εχθρό» και να ισχυροποιηθεί εναντίον του. Για παράδειγμα, το ότι ο ελληνικός στρατός ανέλαβε και αυτός κεντρικό ρόλο στη διαχείριση των κέντρων κράτησης έχει να κάνει και με την ενίσχυση των ελληνικών ενόπλων δυνάμεων στο Αιγαίο με στόχο τη θαλάσσια στρατιωτική περικύκλωση της Τουρκίας.

Γενικό συμπέρασμα

Όπως καταλάβατε, όλα τα παραπάνω δεν έχουν καμία απολύτως σχέση με τηλεοπτικά παραμύθια. Το πάγιο σύνθημά μας «η tv έχει και off» σώζει μυαλά.

Αφίσα που κολλήθηκε από την συνέλευση autonome antifa

Εντυπα δρόμου από το antifa kallithea και το antifa xalandri

ANTIFA NOISE...

antifascripta.net

autonomeantifa77.wordpress.com